

ಬೆಟ್ಟಕುರುಬ ಸಮುದಾಯದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು

ಮಂಜುನಾಥ ಬಿ.ಆರ್.¹ ಮತ್ತು ಲೋಕೇಶ್ ಎಂ.²

ಪೀಠಿಕೆ

ಬೆಟ್ಟಕುರುಬ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯವು ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಮುಖ ಅರಣ್ಯವಾಸಿ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದು, ಇವರು ಕರ್ನಾಟಕ, ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯಗಳ ಗಡಿ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಕಾಡುಕುರುಬ ಎಂದೂ ನಮೂದಿಸಿದೆ. ಇದು ಹಲವಾರು ಗೊಂದಲಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. 2011ನೇ ಜನಗಣತಿ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 5,984 ಪುರುಷ ಮತ್ತು 5969 ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ಒಟ್ಟು 11,953 ರಷ್ಟಿದೆ. 2001ನೇ ಜನಗಣತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ 17,112 ರಷ್ಟಿದ್ದ ಇವರ ಪ್ರಮಾಣ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೂಲನಿವಾಸಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜೇನುಕುರುಬ ಮತ್ತು ಕೊರಗ ಸಮುದಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ.

ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರು ವಾಸ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹಾಡಿ, ಪೋಡು ಅಥವಾ ಕಾಲೋನಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಸಮುದಾಯದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಶೀಟಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರನ್ನು ಕುಲಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಕುಲದವರು, ಐದು ಕುಲದವರು ಮತ್ತು ಏಳು ಕುಲದವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮೂರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. (ಮಧು, 2002). ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಯಿಂದಲೇ ಅವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದಷ್ಟು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕರಣದಿಂದಾಗಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಇವರ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ ಸರಳ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಆಹಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಆರೋಗ್ಯವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ

¹ ಪೋಸ್ಟ್ ಡಾಕ್ಟೋರಲ್ ಫೆಲೋ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಮೈಸೂರು ವಿ.ವಿ, ಮೈಸೂರು.

² ಸಂಶೋಧಕರು, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ವಿಭಾಗ, ಮೈಸೂರು ವಿ.ವಿ, ಮೈಸೂರು.

ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಅವರ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದೆ.

ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಕೂಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯ, ಕಿರುಉತ್ಪನ್ನ ಸಂಗ್ರಹ, ಪ್ರಾಣಿಸಾಕಾಣಿಕೆ ಮಾಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮೊರ, ಕುಕ್ಕೆ, ಬುಟ್ಟಿ, ಕೋಳಿಪಂಜರ, ಮಕ್ಕರಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ನೇಯ್ದು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಕೂಲಿ ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರ ಪ್ರಮುಖ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಯೇ ಪ್ರಧಾನ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಕಡುಬಡತನದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಬೇಕಿರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು

ಸಂಶೋಧಕರು ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನವನ್ನು ಕೇವಲ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ತುಂಬಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು, ಬದಲಾವಣೆಯ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿದ್ದರೂ; ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಏಳು ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆರಿಗೆ ಸೂತಕವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದೆ ಏಳು ದಿನಕ್ಕೆ ಸೂತಕವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಮನೆಗೆ ಸುಣ್ಣ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬಳಿದು ಮನೆಯ ದೇವತೆಗೆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮನೆ ದೇವರಿಗೆ ಎಡೆ ಹಾಕಿ, ಹಾಡಿಯ ಜನರಿಗೆ ಭೋಜನ ಕೂಟವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರ ನಾಮಕರಣ ಪದ್ಧತಿ ತುಂಬಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಡುವ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೊಮ್ಮ, ಚಿಕ್ಕಬೊಮ್ಮ, ದೊಡ್ಡಬೊಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಎಂತಲೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಬಸ್ತಿ, ಮಾನ್ವಿ, ಕುಳ್ಳಿ, ಮಾರಿ, ಮಾದಿ, ಕೆಂಚಿ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳಿಂದಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೇ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಋತುಮತಿಯಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಸೂತಕ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಋತುಮತಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಏಳು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಳನೇ ದಿನ ಸೂತಕ ಮುಗಿಯುವ ದಿನ. ಆ ದಿನ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಅವಳಿರುವ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್ಟು ಸುಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಹುಡುಗಿಯ ಮನೆಯವರು ತಮ್ಮ ಹಾಡಿಯ ಯಜಮಾನ ಹಾಗೂ ಕುಲಸ್ಥರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಹಾಡಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಮದುವೆಯಾಗುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಲು ಹೋಗುವಾಗ ಮೊದಲು ಯಜಮಾನ ನೋಡಬೇಕು. ಯಜಮಾನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ

ಮೇಲೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇವರದು. ಇವರಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ತಂದೆಯ ತಂಗಿಯ ಮಗಳನ್ನು, ತಾಯಿಯ ಅಣ್ಣ ಅಥವಾ ತಮ್ಮನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದೇ ಕುಲದವರು ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿ ಎಂಬ ಸೋದರ ಭಾವನೆಯಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿದ್ದು, ವಿವಾಹದ ನಂತರ ಗಂಡ ಅಥವಾ ಹೆಂಡತಿ ಆಕಾಲ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದರೆ, ಹಾಡಿಯ ಯಜಮಾನ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನ ಮುಖಾಂತರ ವಿವಾಹವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರೀತಿಸಿ ವಿವಾಹವಾದರೆ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಮತ್ತು ಕುಲದಿಂದ ಹೊರಗಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಮುಂದೆ ತಪ್ಪೋಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತಪ್ಪು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆ ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲರೂ ಮನೆಗೊಬ್ಬರಂತೆ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ತವರನ್ನು ಹೂಳುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಸತ್ತ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನಗಳನ್ನು ಸೂತಕದ ದಿನಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ತಿಥಿ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮತ್ತು ಕುಲದವರು ಹಾಗೂ ಹಾಡಿಯ ಮುಖಂಡರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ತಾಗ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸತ್ತಾಗ ದೆವ್ವ, ಭೂತ, ಗಾಳಿಯಾಗಿ, ಮನೆಯವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಾಡಿಯ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರು ದೇವರು ಮತ್ತು ಭೂತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು ಎಂದರೆ ಇತರೆ ಜನಾಂಗದಂತೆ ಮೂರ್ತಿ ಆರಾಧಕರಲ್ಲ. ಇವರು ಆತ್ಮದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಇವರ ಪೂರ್ವಿಕರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ದೇವರುಗಳೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಉಂಟಾದಾಗ, ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಹನ್ನೆರಡನೇ ದಿನದ ತಿಥಿ, ವಿವಾಹ, ಹೊಸ ಮನೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ, ದೆವ್ವಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ದೇವರನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಮೊರೆ' ಕರೆಯುವಿಕೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮೊರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಗೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆ ಗೆಜ್ಜೆಯ ನಾದದಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಮೈ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ದೇವತೆಯು ಮಾತಾನಾಡಲು ಅನುವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಡಿಯ ಜನರು ಕಷ್ಟ ಸುಖದ ಬಗ್ಗೆ, ಇಷ್ಟವಾದ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ದೇವತೆಯು ತಮ್ಮಡಿಯ ಮೈ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಸಾದ ಮತ್ತು ಅಡಕೆಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಡಿ ಅಥವಾ ಪೋಡಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನನಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾರಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಯಜಮಾನ ದಂಡ ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುಲದ ಯಜಮಾನರು ಹಾಗೂ ಗಡಿಯ ಯಜಮಾನರು ತಪ್ಪಿಗೆ

ತಕ್ಕಂತೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ದಂಡ ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಹಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು, ವಿವಾಹ, ಮರಣ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನನ ಪಾತ್ರ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾಷೆಗೆ ಲಿಪಿ ಇಲ್ಲ, ಇವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ, ಮಲೆಯಾಳಂ ಭಾಷೆಗಳ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದ್ದು, ಇವರು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರು ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದು, ಇವರು ವಾಸಿಸುವ ಹಾಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಮನೆಗಳು ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗಿವೆ. ಇವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಕೂಡ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಅವರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕಿದೆ. ಇವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಂಶಗಳು ಸಮ್ಮಿಳಿತಗೊಂಡಿದ್ದು, ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳ ಬಳಕೆಗಳ ಜ್ಞಾನ ಅಪಾರವಾಗಿದ್ದು ಇವುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇವರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ/ವಿಶೇಷ ದುರ್ಬಲ ಬುಡಕಟ್ಟು ಗುಂಪುಗಳ (Particularly vulnerable tribal group) ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ವಿಶೇಷ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಿರುವುದು ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಈ ಸಮುದಾಯ ನಶಿಸಿ ಹೋದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್. ಡಿ. (1956). ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಆದಿವಾಸಿಗಳು. (ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ). ವಾರ್ತೆ ಇಲಾಖೆ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರು, ಪು.ಸಂ. 497.
- ಮಧು ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ. (2002). ಕರ್ನಾಟಕ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ. ಅಕ್ಷತಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು
- ಮಂಜುನಾಥ. ಬಿ.ಆರ್ (2014) ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು : ಒಂದು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನ, ಅಪ್ರಕಟಿತ ಪ್ರೌಢಪ್ರಬಂಧ, ಮೈಸೂರು.ವಿ.ವಿ., ಮೈಸೂರು.
- ನಂಜುಂಡಯ್ಯ. (2005). ಬೆಟ್ಟಕುರುಬರು. ಇಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ, ಸಿ. ಮತ್ತು ರಾಜೇಗೌಡ (ಸಂ). ಆದಿವಾಸಿ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬದುಕು ಬವಣೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಮತ್ತು ಆದಿವಾಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರ. ಮೈಸೂರು-02. ಪು.ಸಂ. 66-77.
- Luiz, A.A.D.(1963). Tribes of Mysore. viswa and co, Bangalore
- Najundaih. H.V and Anathkrishna Iyer. (1930). The Mysore Tribes and Castes (Vol.IV). The Mysore University press, Mysore.
- Manjunatha B R and M.R.Gangadhar.(2018). Socio-Economic Status of the Bettakuruba Tribal Women: a Case Study from the Chamarajanagara District, Karnataka, Antrocom Online Journal of Anthropology vol. 14. n. 1, Pp 129-137.